

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **V. G.**
státní příslušník X.
zastoupený advokátkou Mgr. Marinou Musilovou
se sídlem Brno, Sukova 49/4

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Praha 7, Nad Štolou 936/3

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Obsah žaloby

1. Žalobce se žalobou ze dne 28. 2. 2020 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného a žádal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu v přiměřené lhůtě.
2. V podané žalobě žalobce uvedl, že rozhodnutím ze dne 28. 3. 2019, č. j. OAM-96/LE-LE05-LE05-2019, žalovaný zamítl žádost žalobce o azyl podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

č. 325/1999 Sb., o azylu, jako zjevně nedůvodnou. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2019, sp. zn. 2 Az 17/2019, bylo uvedené rozhodnutí zrušeno, přičemž kasační stížnost žalovaného byla Nejvyšším správním soudem rozsudkem ze dne 6. 2. 2020, č. j. 7 Azs 267/2019-19, zamítnuta. Žalovaný do dne podání žaloby o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany nerozhodl.

II. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

3. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný nesouhlasil, že by byl ve věci nečinný. Uvedl, že již 13. 3. 2020 žalobce doplnil významné skutečnosti týkající se trestního řízení a 6. 3. 2020 (doručeno žalovanému dne 20. 3. 2020) doplnil záznamy o platnosti povolení k pobytu. Žalovaný postupoval v souladu se zákonem, když žalobce vyzval ke kompletnímu doplnění skutečností významných pro řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Toto žalovaný obdržel 24. 3. 2020. Dne 31. 3. 2020 se k obsahu předložených dokumentů žalovaný vyjádřil a upozornil žalobce, že ještě nedosáhl hranice 65 let, tedy není důvod se označovat za zranitelnou osobu ve vysokém věku nad 65 let a dále konstatoval, že materiály a námítky směřující vůči trestnímu stíhání v Ruské federaci a náležitosti žádosti o vydání žalobce do Ruské federace nejsou v pravomoci žalovaného. Následně ještě téhož dne, tedy 31. 3. 2020, žalovaný upozornil žalobce, že jím doložený seznam příloh se od skutečně přiložených dokumentů liší a vyzval ho k doplnění chybějících příloh. Dne 3. 4. 2020 obdržel žalovaný vyjádření žalobce, kde opětovně tvrdil, že je zranitelnou osobou ve vysokém věku nad 65 let, dále uvedl nedostatky extradičního řízení a v závěru doplnil listinné důkazy. Dále pak žalobce dne 8. 4. 2020 zaslal další vyjádření, ve kterém opakuje vše výše zmíněné a navíc doplnil další přílohy. Další materiály pak zaslal žalobce dne 14. 5. 2020.
4. Žalobce tedy neustále doplňoval další a další důkazy nad rámec těch, ke kterým ho žalovaný vyzval. Dále pak byla žalovanému dne 6. 4. 2020 doručena žádost o náhradu škody a nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem dle zákona č. 82/1998 Sb., k čemuž žalovaný dne 5. 5. 2020 vyzval žalobce o doplnění podkladů. Dne 24. 7. 2020 zaslal žalobce stanovisko MZ k reformě RF, 12. 8. 2020 se žalobce dotazoval na stav řízení, 18. 8. 2020 žalovaný informoval žalobce o stavu řízení. Správní spis byl žalovanému navrácen až dne 9. 9. 2020. Dne 16. 11. 2020 byl žalovaný informován o převzetí právního zastoupení žalobce a požádán o nahlédnutí do spisu. K tomu došlo dle domluveného termínu dne 18. 12. 2020.
5. Uzavřel, že vzhledem k tomu, o jak velké množství informací se jedná, je třeba vzít v potaz, že jde o věcně a právně složitý případ, který neumožňuje vydání rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany okamžitě, je třeba posoudit všechny žalobcem zaslané podklady, neboť by mohly být důležité pro vydání rozhodnutí. Žalovaný nebyl nečinný, což vyplývá již z obsahu části spisu navazující na zrušující rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Azs 267/2019-19. Je logické, že ačkoli složitost případu v něm výslovně zmíněna není, tato z podstaty vzhledem k rozsahu spisu je patrná. Žalovaný žalobce na jeho právech nezkrátil. K řádnému posouzení žalobcova případu je nezbytné, aby žalovaný opatřil dostatek relevantních a aktuálních podkladových informací.

III. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

6. Soud k žádosti žalobce nařídil ve věci ústní jednání na 19. 4. 2021. Dne 11. 3. 2021 právní zástupkyně žalobce požádala o odročení ústního jednání z důvodu kolize s již nařízeným ústním jednáním, což doložila vyrozuměním Okresního soudu v Kroměříži o odročení

jednání na 19. 4. 2021. Soud na základě žádosti právní zástupkyně žalobce odročil jednání ve věci na 26. 4. 2021. Odročení jednání bylo právní zástupkyni žalobce doručeno dne 17. 3. 2021 a žalovanému dne 16. 3. 2021.

7. Žalovaný se podáním ze dne 23. 3. 2021, které bylo doručeno soudu dne 26. 3. 2021, z ústního jednání omluvil z důvodu zvýšeného množství podaných žalob ve vazbě na omezené personální kapacity oddělení. Zároveň žalovaný souhlasil, aby soud rozhodl v nepřítomnosti žalovaného.
8. Právní zástupkyně žalobce dne 26. 4. 2021 v 9:30:48 hod. doručila soudu žádost o odročení nařízeného jednání z důvodu pozitivního výsledku na COVID-19, kdy karanténa právní zástupkyni žalobce byla ukončena dne 12. 4. 2021, nicméně právní zástupkyně se nadále zdravotně necítila být schopna jednání. K podané žádosti právní zástupně nepřiložila žádné důkazy, které by její tvrzení osvědčovaly.
9. Soud při úvaze o možnosti odročení jednání vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) neúčast řádně předvolaných účastníků nebrání projednání a skončení věci, nejsou-li důvody pro odročení podle § 50.
 - Podle § 50 s. ř. s. z důležitých důvodů může být jednání odročeno. Soud může odročit jednání též tehdy, jestliže to účastníci shodně navrhnou.
10. Soud o žádost právní zástupkyně uvažil takto:
11. Ve smyslu § 49 odst. 3 s. ř. s. neúčast řádně předvolaných účastníků nebrání projednání a skončení věci. Podle § 50 s. ř. s. však může být jednání z důležitých důvodů odročeno. Výkladem § 50 s. ř. s. se opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud (např. rozsudek ze dne 17. 2. 2005, č. j. 2 Afs 5/2005 - 96), přičemž dospěl k závěru, že odeprít právo účasti na jednání soudu lze jen výjimečně. Zároveň však Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích kladl důraz na řádnost a včasnost omluvy z nařízeného ústního jednání (např. rozsudek 17. 12. 2014, č. j. 9 Ads 78/2014 – 37). V rozsudku ze dne 17. 6. 2020, č. j. 6 Azs 51/2020 – 32, Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*nemoc zástupce stěžovatelky, jež byla řádně a včas oznámena soudu spolu s jeho žádostí o odročení nařízeného jednání, představuje podle Nejvyššího správního soudu bezpochyby omluvitelnou překážku pro jednání a je důležitým důvodem, pro nějž lze ve smyslu § 50 s. ř. s. jednání odročit*“ (zdůraznění provedl zdejší soud).
12. V projednávaném případě soud dospěl k závěru, že se právní zástupkyně žalobce řádně a včas z nařízeného ústního jednání neomluvila. Předvolání k ústnímu jednání bylo právní zástupkyni žalobce doručeno již dne 17. 3. 2021, tj. s předstihem více jak jednoho měsíce. Právní zástupkyně žalobce žádost o odročení jednání doručila soudu dne 26. 4. 2021, tj. v den nařízeného ústního jednání (cca 5 hodin před vlastním konáním ústního jednání). O důvodu možné nepřítomnosti však zástupkyně žalobce musela vědět již od 12. 4. 2021, kdy jak uvádí v žádosti o odročení jednání, jí byla ukončena karanténa, nicméně nadále se zdravotně necítila být schopna jednání. Na základě shora uvedeného má soud za to, že právní zástupkyně žalobce se z nařízeného ústního jednání neomluvila bezprostředně poté, kdy o důvodu možné nepřítomnosti věděla. Nadto právní zástupkyně žalobce soudu nedoložila žádné důkazy, které by alespoň osvědčovaly skutečnosti, pro které požádala o odročení ústního jednání (např. listiny dokládající prodělání nemoci COVID-19 nebo zdravotní indispozici). Soud tak žádost právní zástupkyně žalobce hodnotí jako zcela vágní

a nepodloženou. Oproti žádosti o odročení jednání ze dne 11. 3. 2021, kdy právní zástupkyně žalobce požádala o odročení jednání bezprostředně poté, kdy byla předvolána soudem k ústnímu jednání, a tuto svojí žádost zároveň doložila vyrozuměním Okresního soudu v Kroměříži, tak nebyla nová žádost právní zástupně žalobce učiněna řádně a včas. Z uvedeného důvodu soud žádost právní zástupkyně žalobce neakceptoval.

13. Toliko na okraj pak soud podotýká, že právní zástupkyně mohla svoji zdravotní indispozici vyřešit prostřednictvím udělení substituční plné moci jinému advokátovi.
14. Vzhledem k nepřítomnosti žalobce a žalovaného a rovněž i veřejnosti u nařízeného ústního jednání vyhlásil soud v souladu s § 49 odst. 12 s. ř. s. věty druhé rozsudek na úřední desce soudu.
15. Soud při vlastním posouzení žaloby vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
 - Podle § 81 odst. 3 s. ř. s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.
16. Soud žalobu na ochranu proti nečinnosti právně posoudil takto:
17. V projednávané věci se žalobce podanou žalobou domáhal ochrany proti tvrzené nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 13. 2. 2019, když dle tvrzení v podané žalobě žalobce uplatnil opatření proti nečinnosti. Podané opatření proti nečinnosti žalobce přiložil k podané žalobě.
18. Ze správního spisu předloženého žalovaným soud zjistil, že poté, kdy žalobce podal žalobu, žalovaný vydal a rovněž i doručil žalobci rozhodnutí ze dne 20. 1. 2021, č. j. OAM-96/LE-LE05-LE05-R2-2019, kterým bylo o předmětné žádosti žalobce rozhodnuto. Dle protokolu o předání rozhodnutí ze dne 29. 1. 2021 si téhož dne žalobce rozhodnutí ze dne 20. 1. 2021, č. j. OAM-96/LE-LE05-LE05-R2-2019, převzal. Vydání tohoto rozhodnutí se žalobce podanou žalobou domáhal.
19. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. V projednávaném případě soud zjistil, že nečinnost žalovaného ke dni rozhodování soudu netrvala, neboť rozhodnutí, jehož vydání se žalobce domáhá, již bylo vydáno a žalobci i doručeno. Za uvedeného stavu věci tak nelze žalovanému uložit povinnost, aby o žádosti žalobce znovu rozhodoval.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

20. S ohledem na skutečnost, že žaloba žalobce na ochranu proti nečinnosti žalovaného není důvodná, neboť o předmětné žádosti žalobce bylo již žalovaným rozhodnuto, soud postupoval v souladu s § 81 odst. 3 s. ř. s. a podanou žalobu zamítl.
21. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu důvodně vynaložení náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 26. dubna 2021

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu